589/00

Den 13. marts 2000 blev i sag nr. 51.078:

xxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxx xx xxxx xxx
xxxx xxxxxxx

mod

Codan Forsikring
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Codan Forsikring, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at den anmeldte hændelse ikke er et ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand.

I selskabets redegørelse af 14/9 1999 til nævnet hedder det bl.a.: "I august måned 1998 har Codan via Alsisk Forsikring modtaget meddelelse om, at A.M. [klageren] havde anmeldt en ulykke sket den 01.01.1998. Ifølge optegnelser i sagen har A.M. tidligere telefonisk meddelt, at hun har indsendt en skadeanmeldelse til Codan i juni/juli 98. Denne anmeldelse er imidlertid ikke modtaget af selskabet, hvorfor sagen er behandlet på baggrund af anmeldelsen til Alsisk Forsikring. Ifølge anmeldelsen udfærdiget af forsikrede 27.05.1998 skete ulykken den 01.01.98 i en privat lejlighed ... Da ulykken skete, var A.M. til middag hos nære venner. Ulykken skete konkret på toilettet. Spørgsmålet 'Hvad forårsagede ulykkestilfældet og hvilke var de nærmere omstændigheder?' er bl.a. besvaret med følgende:
'Toilettet er frit, så jeg går ind. Jeg husker, at jeg ser mig selv i spejlet ved vasken for at se, om håret og makeuppen nu stadig 'sidder som det skal'. Det næste jeg husker er, at jeg ligger nede på badeværelsesgulvet. Der ligger noget vasketøj omkring mig, og jeg

er meget ør, omtumlet, svimmel og forvirret. Mit hoved snurrer forfærdeligt, men til sidst får jeg kæmpet mig op på toilettet. Jeg sidder med hovedet i hænderne, fordi at jeg er så svimmel og næsten ikke kan holde hovedet oppe. I det øjeblik ser jeg en stor blodpøl mellem mig (på toilettet) og vasken. Jeg tænker, at der godt nok er nogen som har slået sig og blødt voldsomt. Men det går først op for mig, at det er mig som har slået sig, da der i samme øjeblik falder store dråber blod fra min tinding. Jeg bliver meget forskrækket. Jeg får rejst mig, og ser at i spejlet ved vasken at jeg bløder voldsomt fra tindingen. Jeg bliver endnu mere forskrækket, tørrer lidt af det af, og skynder mig ellers ud for at få hjælp. Ovenstående afsnit kom først frem i sin helhed i min hukommelse efter 7uger.'

Herudover oplyses bl.a. 'Jeg har kontakt med min egen læge et par gange, og er også til konsultation hos ham (vist nok) en 2 uger efter faldet. Min egen læge er A.F. ... Han mener, at faldet skyldes besvimelse, grundet i de slag jeg har på hånden, skulderen og knæ. Slaget er faldet på siden af hånden, hvilket tyder på, at jeg har været slap da jeg ramte gulvet, vasken (?) og derfor ikke har taget fra mig i faldet.'

Det oplyses tillige, at klageren efter tilskadekomsten lider af bl.a. svimmelhed, hukommelsestab, hovedpine, træthed og koncentrationsvanskeligheder.

Af journal udfærdiget af P.S.S., speciallæge i neurologi, den 04.03.1998 fremgår bl.a., at 'patienten faldt nytårsaften, efter at hun havde indtaget 5-6 genstande. Hun følte sig beruset og er formentlig snublet, i hvert fald har hun pådraget sig relativt betydende hovedtrauma mod venstre regio fronto temporalis.' Og 'Således har hun haft meget svært ved at huske begivenhederne omkring traumet. Disse er dog langsomt kommet tilbage over de sidste 4-5 uger.'

Af skadejournalen fra skadestuen på Århus Amtssygehus fremgår bl.a.: 'Har pådraget sig flænge ved venstre øjenbryn. Har ikke været bevidstløs, er velbefindende.'

Af journal fra Skejby Sygehus vedr. undersøgelse af 13.01.98 fremgår bl.a. 'Patienten fik den 31.12.97-01.01.98 et trauma i venstre tindingsregion førende til et kontusionssår, der blev behandlet på skadestue. Hændelsen er indtrådt i privat bolig, men under hvilke omstændigheder er ukendt, da patienten har total amnesi for ulykkestilfældet.'

Af ambulant beskrivelse fra Århus Kommunehospital vedrørende behandling 28.08. 1998 fremgår blandt andet: 'Den 31.12.1997 besvimer pt. på toilettet. Slår hovedet. Har kun uklar erindring om de følgende timer.'

Af udtalelse af 15.09.98 fra egen læge fremgår bl.a., at forsikrede 'altid – i den tid vi har kendt hende har været sund og rask. Hun har ikke frembudt symptomer på sygdomstil-

stande, som kan forklare, at hun falder om den pågældende nat. Da både hun selv og vi har været forundret derover, har vi efterfølgende ladet hende undersøge hos forskellige neurologiske specialister, som heller ikke har kunnet give nogen forklaring. Vi er således i den situation, at vi er uden årsagsforklaring på, at denne tilsyneladende helt raske og sunde kvinde pludselig falder om og kommer så alvorligt til skade som tilfældet er.'

I brev af 01.10.1998 har Codan meddelt A.M., at der efter en gennemgang af de foreliggende oplysninger ikke er tale om et ulykkestilfælde. Derimod er der efter al sandsynlighed tale om et besvimelsestilfælde. For at der er tale om et ulykkestilfælde skal der ske en indvirkning på legemet: Tilfældig, pludselig og som kommer udefra (se definition i forsikringsbetingelserne). Når man besvimer er der ikke tale om en indvirkning, som kommer ude fra, og skaden kan derfor ikke anerkendes som et ulykkestilfælde.

I brev af 29.03.1999 har forsikrede fremsendt en korrigeret fremstilling af hændelsesforløbet, idet nye oplysninger er fremkommet som viser at faldet på badeværelsesgulvet ikke skyldes en besvimelse, men en faldulykke. Herudover er bl.a. oplyst, at den korrigerede fremstilling sker på baggrund af, at forsikrede nu har fået bedre erindring om ulykkestilfældet. Desuden har forsikrede kontaktet nogen af de øvrige gæster med henblik på deres erindringer omkring faldtidspunktet. Nu oplyser forsikrede, at badeværelsesgulvet da gæsterne ankom til middagen var vådt og øvrige gæster også var generet af det våde gulv på dette tidspunkt. Gulvet forblev vådt i løbet af aftenen og øvrige gæster bekræfter, at gulvet var meget vådt ved fireogtyvetiden, hvor forsikrede gik ind på badeværelse. Idet gulvet var vådt er forsikrede derfor gledet, og har slået hovedet på toiletbrættet og derefter faldet ned på gulvet ved siden af toilettet. Hun landede derfor i de tøjstykker som øvrige gæster på et tidspunk havde taget fra vasketøjskurven for at tørre hænder i, og som lå spredt omkring toilettet. Et fald på et vådt gulv forklarer også de slag forsikrede har fået på hånd, skulder og knæ. Slag, der tyder på, at hun ikke har taget fra sig ved faldet. Det våde gulv taget i betragtning, er hun sandsynligvis gledet så hurtigt, at hun ikke kunne nå at tage af for faldet. Desuden oplyses, at forsikrede hvis faldulykken skyldes en besvimelse ville have oplevet ufrivillig vandladning, hvilket imidlertid ikke skete. idet hun blødte meget fra hovedet, ville hun, hvis hun havde været besvimet, have ligget på gulvet et vist antal sekunder/minutter, og derfor efterladt en blodplet på stedet, men idet der ingen blod var på selve faldstedet, har hun rejst sig umiddelbart efter faldet. Der vedlægges to underskrevne erklæringer fra øvrige gæster, der bekræfter at gulvet var vådt, også sidst på aftenen.

I brev af 15.06.1999 har Codan fastholdt den trufne afgørelse. Ulykkestilfældet skyldes stadig efter Codans opfattelse et besvimelsestilfælde. Denne opfattelse bestyrkes bl.a. af læge A.F.'s udtalelse, idet han udtaler, at både han og forsikrede har været forundret over, at forsikrede pludselig falder om.

Desuden oplyser forsikrede i brev af 29.03.1999 følgende: 'Idet jeg blødte meget fra hovedet, ville jeg, hvis jeg havde været besvimet, havde ligget på gulvet et vist antal sekunder/minutter, og derfor have efterladt en blodplet på stedet. Men idet der ingen blod var på selve faldstedet, har jeg rejst mig umiddelbart efter faldet'. Men i forsikredes første forklaring oplyste hun netop at hun har kæmpet sig op til toilettet og sidder med hovedet i hænderne 'I det øjeblik ser jeg en stor blodpøl mellem mig (på toilettet) og vasken.'

Den trufne afgørelse fastholdes således også på baggrund af den nye forklaring. Efter en fornyet gennemgang af sagen skal Codan fastholde den trufne afgørelse.

Ifølge de for forsikringen gældende forsikringsbetingelser § 1 giver forsikringen ret til erstatning ved ulykkestilfælde, hvorved forstås en tilfældig af den forsikredes vilje uafhængig pludselig udefra kommende indvirkning på legemet, som har en påviselig beskadigelse af dette til følge. ud fra de foreliggende lægelige oplysninger samt af den forklaring forsikrede gav i forbindelse med skadeanmeldelsen og som var meget udførlig, finder Codan det ikke dokumenteret eller sandsynliggjort, at der er indtruffet et dækningsberettiget ulykkestilfælde. Codan har herved lagt vægt på, at anmeldelsen er udfærdiget den 27.05.1998 – altså næsten 6 måneder efter faldet. Af journalen fra speciallæge P.S. fremgår at begivenhederne omkring traumet langsomt er kommet tilbage over de sidste 4-5 uger. Der er tale om en journal udfærdiget i begyndelsen af marts måned 1998 – altså cirka 3 måneder før skadesanmeldelsen udfyldes. Det bemærkes, at forsikredes korrigerede fremstilling af hændelsesforløbet, der er fremsendt på baggrund af råd fra forsikredes advokat er udfærdiget den 29.03.1999 – altså næsten 16 måneder efter faldet. Codan har i øvrigt tillige noteret sig den modstrid der er imellem den første og senere forklaring. En modstrid der næppe sandsynligt kan skyldes manglende erindringer, da det må kunne lægges til grund – jf. også de lægelige oplysninger – at forsikrede ikke i anmeldelsen ville have oplyst 'i det øjeblik ser jeg en stor blodpøl mellem mig (toilettet) og vasken', hvis hun ikke på anmeldelsestidspunktet rent faktisk erindrede det. Med hensyn til forsikredes oplysning om, at hun ved en besvimelse ville have oplevet ufrivil-

lig vandladning bemærkes, at en besvimelse ifølge Codans lægekonsulent i almindelighed ikke medfører ufrivillig vandladning."

Til det af selskabet anførte har klageren i skrivelse af 2/10 1999 til nævnet bemærket: "Codan afviser min klage ud fra 4 punkter, som jeg i det følgende ønsker at kommentere. Codan fremfører, at egen læges udtalelse om at både han og undertegnede har været forundret over, at undertegnede pludselig faldt om styrker opfattelsen af et besvimelsestilfælde. En sådan forundring styrker dog på ingen måde en opfattelse af et besvimelsestilfælde. Derimod vil den situation hvor egen læge ikke kan sætte en medicinsk forklaring på et fald, netop tyde på at faldårsagen er forårsaget af en udefra kommende indvirkning på legemet. Hvis egen læges udtalelse skulle styrke troen på et besvimelsestilfælde, skulle der netop være nævnt en medicinsk grund hertil, hvilket der ikke er.
Codan antyder hertil implicit at anmeldelsestiden samt tidspunktet for den korrigerede fremstilling er et tegn på at undertegnede forsøger at undgå Codans regler. Jeg skal hertil fremhæve, at sagen ikke drejer sig om en stjålet taske, men om en ulykke som har forårsaget alvorlig sygdom og svækkelse hos undertegnede. Anmeldelsestiden og tidspunktet for den korrigerede fremstilling skal derfor ses som udtryk for, at jeg pga. alvorlig sygdom har haft ringe overskud og kræfter til at påberåbe mig min ret overfor mit forsikringsselskab. En ret som jeg efter modtagelsen af Codans svar, og de heri liggende angreb på min troværdighed, kan bekræfte, at der kræves et stort overskud til at påberåbe sig.
Derimod synes Codans gentagne lange svartid at skabe grundlag til undren over selskabets langsomme forretningsgange. Specielt synes svartiden på skadeanmeldelsen på over 5 måneder, samt de problemer der var med blot at få skadeanmeldelsen registreret hos Codan som uacceptable.
Dertil antyder Codan, at der er modstrid i min fremstilling af aftenens forløb. Ved at inddrage de relevante elementer i mine breve, og ikke kun et uddrag til støtte til en fordrejning af sagen, vil selskabet imidlertid kunne læse, at '(jeg) er derefter faldet ned på gulvet *ved siden* af toilettet' (29/3-99). 'Hvis jeg have været besvimet, ville jeg have efterladt en blodpøl på faldstedet, hvilket heller ikke skete. Jeg efterlod kun en blodpøl *foran fronten* på toiletbrættet, hvor jeg fik sat mig efter faldet' (jf. klage til Ankenævnet). Der ligger noget vasketøj omkring mig' (brev af 27/5-98), og 'selvsamme stammede fra va-

sketøjskurven, der stod *lidt skråt til venstre* for toilettet' (jf. klage til Ankenævnet). For ikke at efterlade tvivl så lad mig illustrere:

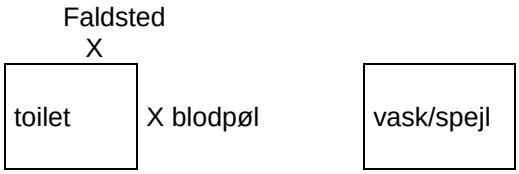

Faldstedet og stedet med blodpølen er således ikke identiske. Jeg kan derfor ikke være besvimet, da en besvimelse til indebære at jeg havde ligget i et vist tidsrum på faldstedet og derved efterladt blod på pågældende sted. Dette er netop ikke tilfældet.
Endelig anfægter Codan mine hukommelsesproblemer. Disse kan synes både komiske og beregnende i en forsikringssag, men har faktisk udgjort en alvorlig del af symptomerne efter mit fald. Jeg kan ikke gøre noget ved, at konsekvenserne af mit fald har medført symptomer, som ikke er forenelige med en kommunikation med mit forsikringsselskab. Til gengæld kan jeg kommentere Codans betænkeligheder ved visse af P.S.'s udtalelser. P.S. skriver i journalen af 4/3-98, at 'disse (erindringer) er dog langsomt kommet tilbage over de sidste 4-5 uger'. Denne udtalelse skal ses i forhold til øvrige udtalelser i journalen, samt i fasthold til de faktiske forhold på nuværende tidspunkt. På undersøgelsestidspunktet skriver P.S. således også, at 'det har været svært for hende at komme i gang med sit studie'. Faktum er, at jeg først er kommet stille i gang med studiet igen i april 1999. Dvs. mere end 16 måneder efter faldet. Faktum er også, at jeg til trods for store anstrengelser den dag i dag stadig ikke husker hele aftenens forløb endsige alle sammenhængende detaljer fra efter faldet. Udtalelserne givet i P.S.'s journal har således vist sig at udgøre optimistiske prognoser snarere end en beskrivelse af virkeligheden på daværende tidspunkt. Ligesom P.S.¨s mundtligt afgivne diagnose på samlet 6 måneders sygemelding har disse prognoser vist sig ikke at holde. Der er således ikke nogen faktorer og forhold der peger i retning af, at jeg den pågældende aften skulle være besvimet."

Klageren har fremlagt følgende vidneerklæring dateret 8/3 1999, udarbejdet af V.N.: "Jeg var gæst hos G.K. nytårsaften 1997, og jeg kan bevidne at badeværelsesgulvet var vådt fra jeg kom. G. havde lige været i bad, og gulvet var vådt efter badet. Det var ret generende, fordi gulvet blev ret glat. Der var ingen håndklæder til at tørre hænder i derude, så man måtte ryste hænderne for at få dem tørre. Det var også generende. Så

der blev hurtigt vådt rundt omkring ved vasken og toilettet. Sidst på aftenen tog nogle noget tøj ud af vasketøjskurven for at få hænderne tørret. Der var en som på et senere tidspunkt blev kåd og sprøjtede vand ud over gulvet med bruseslagen. jeg ved ikke hvem det var, men gulvet blev ret vådt. Det var ret sent det skete, det har været omkring 24.00 tiden, lige før vi gik ned og skød fyrværkeri af. Jeg kan derfor bevidne, at gulvet var vådt både da jeg ankom til middagen, i løbet af aftenen, og altså specielt sidst på aftenen. Altså på det tidspunkt hvor A.M. gled og slog sig."

Klageren har endvidere fremlagt vidneerklæring dateret 29/3 1999, udarbejdet af S.K-N.: "Jeg deltog i middagsselskabet hos G.K. nytårsaften 1997. Ved festen deltog A.M. også. Jeg kan bevidne at badeværelsesgulvet var vådt, da jeg og min kæreste kom ved 17-30 tiden. Værten havde lige været i bad, og der var vådt og glat over det hele i badeværelset. I det hele taget husker jeg badeværelset som kaotisk. Der manglede også håndklæder derude, så det våde gulv fra tidligere på aftenen forblev vådt aftenen igennem, fordi folk måtte ryste hænderne tørre. Jeg kan derfor kun bekræfte, at badeværelsesgulvet var vådt. Både da jeg ankom til festen, i løbet af aftenen og sidst på aftenen ved 24-tiden."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.: "*Forsikringens omfang* § 1 Forsikringen giver ret til erstatning ved ulykkestilfælde, hvorved forstås en tilfældig af den forsikrede vilje uafhængig pludselig udefra kommende indvirkning på legemet, som har en påviselig beskadigelse af dette til følge."

Nævnet udtaler:
Nævnet finder, at den foreliggende tvist ikke kan afgøres uden en egentlig bevisførelse vedrørende årsagen til den omtvistede skade. En sådan bevisførelse kan ikke ske for nævnet, men bør - hvis klageren fastholder kravet - ske ved domstolene.

I medfør af § 4, stk. 1 i nævnets vedtægter må nævnet derfor afstå fra at viderebehandle sagen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

Jørgen Nørgaard